

Najdôležitejšie klamstvá Rímsko-katolíckej cirkvi

www.pravdavaske.sk

1. Rím popiera dostatočnosť Písma

Mnoho evanjelikálov dnes vidí rozdelenie medzi kresťanmi, mnoho denominácií a miestami až nenávistnú rétoriku medzi bratmi. Je teda úplne na mieste, keď túžia po jednote medzi kresťanmi. A dokonca mnoho moderných evanjelikálov by chcelo vidieť jednotu medzi protestantmi a rímskymi katolíkmi. Takáto túžba sa môže na povrchu javiť ako šľachetná, musíme však skúmať, či je toto skutočne jednota akú prikázal Kristus, aby mali Jeho nasledovníci medzi sebou.

Mali by sa protestanti a rímski katolíci zjednotiť? Je takáto túžba biblická? V nasledovných 6 článkoch si ukážeme 6 dôvodov, prečo si myslím, že to nie je biblické. (Toto je prvý článok celej série. Pod článkom sú linky na nasledovné články.)

V liste Galatským 1. kapitole hovorí Duch Svätý skrze apoštola Pavla: **„Čudujem sa, že od Toho, ktorý vás povolal v milosti Kristovej, sa tak rýchlo odvraciate k inému evanjeliu, ktoré ani nie je iné evanjelium. Sú však niektorí, čo robia zmätok medzi vami a chcú prekrútiť evanjelium Kristovo. Ale keby sme aj my, alebo keby vám anjel z neba zvestoval iné evanjelium miesto toho, ktoré sme vám my zvestovali, nech je prekliaty! Ako sme prv povedali, aj teraz znovu hovorím: ak vám niekto zvestuje iné evanjelium miesto toho, ktoré ste prijali, nech je prekliaty!“** (Galatským 1:6-9)

V nasledujúcich bodoch vám ukážeme, že rímsko-katolícka cirkev hlása iné evanjelium a preto by sa pre ňu viac hodilo pomenovanie Babylonská neviestka ako cirkev Kristova.

Rímsko-katolícka cirkev popiera dostatočnosť Písma a nahrádza ho ľudskými tradíciami. Písmo je plne dostačujúce v každodennom živote a zbožnosti:

„Každé písmo, vdýchnuté od Boha, je užitočné na učenie, karhanie, napravovanie a vychovávanie v spravodlivosti, aby bol človek Boží dokonalý a spôsobilý na všetko dobré.“ 2. Timoteovi 3:16-17

„Ako nám Jeho božská moc v poznaní Toho, ktorý nás povolal svojou slávou a cnosťou, darovala všetko potrebné pre život a zbožnosť, obdarujúc nás

vzácnymi a veľkými zaslúbeniami, aby sme nimi mali účasť na božskej prirodzenosti a ušli porušeniu, ktoré je vo svete pre žiadostivosť.“ 2. Petra 1:3-4

Pretože Písmo je schopné nás urobiť múdrymi na spasenie tým, že nám poskytuje všetku potrebnú múdrosť k tomu, aby sme mohli byť zachránení, tak nie je nutná žiadna dodatočná múdrosť mimo Písma potrebná ku spaseniu. Skutočne, žiadna ľudská tradícia nám nijakým spôsobom nedokáže pomôcť dosiahnuť spasenie našich duší. Našou úlohou je pevne stáť na učení Apoštolov (aj prorokov a všetkých pisateľov Písma), ktorého sa nám dostalo skrze Písmo:

„Tak teda bratia, stojte pevne a držte sa podania, ktorému ste sa učili od nás ústne alebo listovne.“ 2. Tesalonickým 2:15

Žiadne iné doktríny nie sú povolené (1. Timoteovi 1:3) a Písmo sa musí brať ako Božie prikázania:

„Ak sa niekto nazdáva, že je prorok, alebo duchovný, nech vie, že je príkaz Pánov, čo vám píšem.“ 1. Korinským 14:37

Nie je nám povolené do Písma nič pridávať ani z neho uberať.

„Ja dosvedčujem každému, kto počuje prorocké slová tejto knihy: Ak k nim niekto pridá, tomu Boh pridá pliagy opísané v tejto knihe. Ak niekto vezme niečo zo slov tejto prorockej knihy, tomu Boh vezme podiel na strome života a zo svätého mesta, opísaných v tejto knihe!“ Zjavenie Jána 22:18-19

„Každá reč Božia je prečistená, On je štítom tým, čo sa k Nemu utiekajú. Nepridávaj nič k Jeho slovám, aby ťa nestrestal a neoznačil za klamára.“ Príslovia 30:5-6

Písmo nie je dostatočné len k tomu, že nám poskytuje všetko potrebné k tomu, aby sme mohli veriť na spasenie, ale je dostatočné aj k tomu, aby nás naučilo ako chváliť Boha. Pán nám veľmi jasne zakazuje pridávať čokoľvek iné k Jeho chvále, ako nám On sám prikázal:

„Všetko, čo vám prikazujem, usilovne plňte, nič k tomu nepridávajte, ani z toho neuberajte!“ 5. kniha Mojžišova 13:1

„Strapce nech vám slúžia na to, aby ste sa – kedykoľvek sa na ne pozriete – rozpomenuli na všetky príkazy Hospodinove, aby ste ich plnili a nechodili za žiadostami svojho srdca, ani svojich očí, ktoré by vás zaviedli k smilnej nevere, aby ste si pripomínali a plnili všetky moje príkazy a aby ste boli svätými pre svojho Boha.“ 4. kniha Mojžišova 15:39

V rímskom katolicizme je popri uctievaní Boha praktizované veľké množstvo ľudských výmyslov. Od používania obrazov Boha a svätých, cez mnoho rôznych obradov, rituálov, sviatostí až po najrúhavešiu vec, ktorou je omša. Všetko toto sú len výmysly ľudského skazeného srdca, ktorými sú porušované Božie prikázania. Dost nápadne to pripomína situáciu, kedy Ježiš karhal farizejov v Markovi 7:9: **„Pekne-krásne rušíte prikázanie Božie, aby ste zachovávali svoje podanie.“**

Zhrnutie: Našou autoritou ako veriacich je Písmo. „Rímski katolíci ku Písmu pridávajú: po prvé, Apokryfy; po druhé, tradície; po tretie, skutky a rozhodnutia cirkvi vrátane množstva zväzkov pápežských búl, 10 zväzkov dekrétov, 31 zväzkov z koncilov, 51 foliových dielov Acta Sanctorum (skutky a slová svätých); po štvrté, najmenej 31 zväzkov od gréckych a latinských otcov; po piate, k týmto 135 foliovým zväzkom ešte pridávajú nespočetné množstvo nezmyselných tradícií, ktoré sa formovali od obdobia apoštolov. Tu to však nekončí, ešte sa k tomu pridávajú aj výklady každého jedného kňaza a biskupa.“ (J.A. Wylie, *The Papacy*, str. 178-179). Pravdou je, že rímsky katolicizmus je jeden obrovský chaos pravidiel, ktoré si navzájom odporujú.

2. Rím popiera spasenie jedine skrze samotnú vieru

Spasenie pochádza jedine z milosti a deje sa len skrze vieru, ktorá je vštepená jedine v Krista a za to všetko patrí sláva jedine Bohu. Táto pravda je v celom Písmu tak jasne viditeľná a Rím ju napriek tomu celé storočia arogantne popiera. Zamyslime sa na chvíľu nad týmito pasážami z Písma:

„Ale vieme, že čo zákon hovorí, hovorí tým, ktorý sú pod zákonom, aby sa všetky ústa zapchali a celý svet bol vinný pred Bohom, pretože zo skutkov zákona nebude ospravedlnený pred Ním ani jeden človek, lebo zo zákona je poznanie hriechu. Ale teraz sa bez zákona zjavila spravodlivosť Božia, ktorú dosvedčujú zákon i proroci, a to spravodlivosť Božia z viery v Ježiša Krista všetkým veriacim; lebo niet rozdielu: Všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej, ale ospravedľovaní sú zadarmo z Jeho milosti skrze vykúpenie v Kristovi Ježišovi, ktorého Boh dal ako prostriedok zmierenia skrze vieru, v Jeho krvi, aby dosvedčil svoju spravodlivosť prehliadnutím hriechov páchaných predtým, v čase Božej zhovievavosti, aby tak dosvedčil svoju spravodlivosť v terajšom čase, aby On bol spravodlivý a ospravedlnil toho, kto verí v Ježiša. Kde je teda chvastanie? Je vylúčené! Akým zákonom? Zákomom skutkov? Nie, naopak, zákonom viery. Lebo tak myslíme, že človek ospravedlnený býva vierou bez skutkov zákona.“ Rimanom 3:19-28

„Lebo milosťou ste spasení skrze vieru. A to nie sami zo seba; je to dar Boží; nie zo skutkov, aby sa nikto nechválil. Ved' sme Jeho dielo, stvorení v Kristovi Ježišovi na dobré skutky, v ktorých nás Boh už prv uspôsobil chodiť.“ Efezským 2:8-10

„Ale všetci, čo sú zo skutkov zákona, sú pod zlorečenstvom. Lebo je napísané: Zlorečený každý, kto nezotráva vo všetkom a neplní, čo kniha zákona prikazuje. Že zo zákona nikto nebýva ospravedlnený u Boha, je zjavné, pretože spravodlivý bude žiť z viery.“ Galatským 3:10-11

„Lebo ak Abrahám bol ospravedlnený zo skutkov, má sa čím chváliť, ale nie pred Bohom. Ved' čo hovorí Písmo? Abrahám uveril a počítalo sa mu to za spravodlivosť. Ale tomu, kto skutky vykonáva, tomu sa mzda nepočíta z milosti, ale z podlžnosti. Kto však nekoná skutky, ale verí v Toho, ktorý ospravedľuje bezbožného, tomu sa jeho viera počíta za spravodlivosť.“ Rimanom 4:2-5

„Aj my, rodení Židia, a nie hriešnici spomedzi pohanov, vediac, že človek nebýva ospravedlnený zo skutkov zákona, ale vierou v Krista Ježiša, aj my sme uverili

v Krista Ježiša, aby sme boli ospravedlnení z viery v Krista, a nie zo skutkov zákona, pretože zo skutkov zákona nebude ospravedlnení nikto. A keď aj nás, ktorí snažne hľadáme ospravedlnenie v Kristovi, bolo usúdené, že sme hriešnici, či je Kristus služobníkom hriechu? Vôbec nie!“ Galatským 2:15-17

Tieto časti Písma nám veľmi jasne a jednoznačne ukazujú, že sme zachránení jedine skrze vieru a nie na základe svojich skutkov. Nikto, kto nad týmto úprimne a otvorene premýšľa, nič z tohto nemôže poprieť.

Pozrime sa však na oficiálnu doktrínu Rímsko-katolíckej cirkvi, ktorá nielenže odmieta toto biblické učenie, ona ho priam preklína. Tieto citáty sú priamo z Tridentského koncilu:

KÁNON 9: „Ak niekto hovorí, že hriešnik je ospravedlnený jedine vierou v zmysle, že nepotrebuje nič iné okrem viery, aby získal ospravedľujúcu milosť a že to nezávisí od rozhodnutia jeho vôle: Nech je prekliaty!“

KÁNON 12: „Ak niekto hovorí, že ospravedľujúca viera je založená na dôvere v Božiu hriechy odpúšťajúcu milosť pre Kristove zásluhy alebo že sme ospravedľovaní jedine vierou: Nech je prekliaty!“

KÁNON 24: „Ak niekto hovorí, že obdržaná spravodlivosť nie je zachovávaná a vyvyšovaná pred Bohom skrze dobré skutky, ale hovorí, že dobré skutky sú len ovocím a znamením toho, že toto ospravedlnenie bolo získané alebo, že nie je príčinou zvýšenia: Nech je prekliaty!“

Tým, že Rím preklína biblické evanjelium, uvalil na seba kľatbu samotného všemocného Boha (Galatským 1:8-9). Nech je každý, kto vyznáva tieto biblické pravdy požehnaný, ale kľatba nech padne na hlavu Ríma.

3. Rím popiera dostatočnosť Ježiša ako Sprostredkovateľa

„Najväčší problém máme dnes s pápežencami, ktorí stále silnejšie presadzujú svoj výmysel o vzývaní svätých. Veria, že zosnulí svätí sú ich sprostredkovateľmi, príhovorcami a zástupcami pred Bohom. Veria, že svätí nám môžu zabezpečiť priazeň pred Bohom skrze naše modlitby ku nim alebo skrze samotné skutky týchto svätých.“ (Francise Turretin, *Institutes of Elenctic Theology*, 2. zväzok, str. 385).

Tým, že rímsky katolicizmus Márii pripisuje titul sprostredkovateľky (Mediatrix) a spoluvykupiteľky (Co-Redemprix) s Kristom, jasne popiera Kristovu dostatočnosť ako Sprostredkovateľa pre svoj ľud. Písmo jasne hovorí v 1. liste Timoteovi 2:5: **„Jeden je totiž Boh, jeden je aj Prostredník medzi Bohom a ľuďmi, človek Ježiš Kristus.“** Z tohto dôvodu, nemôže byť ani Mária ani žiadny iný človek okrem Krista prostredníkom medzi Bohom a ľuďmi. Rím považuje za sprostredkovateľov aj svätých. Preto sa modlia modlitby ku svätým, pretože veria, že títo svätí sa budú prihovárať za nich pred Bohom.

„Vedíme vojnu proti povyšovaniu svätých na sprostredkovateľov. V prvom rade na základe slov v Písme, ktoré pripisujú tento úrad jedine Kristovi: **„Jeden je totiž Boh, jeden je aj Prostredník medzi Bohom a ľuďmi, človek Ježiš Kristus.“** (1. Timoteovi 2:5). Je tu jasne povedané, že máme jedného Prostredníka (a nie mnohých) a to Ježiša Krista (ktorý dal seba ako výkupné za naše hriechy). Nie je tu spomenutý žiadny svätý ani anjel.“ (Francis Turretin, *Institute of Elenctic Theology*, 2. zväzok, str. 386).

V Písme je aj viacero iných textov, ktoré jasne popierajú názor Ríma:

„**Deti moje, toto vám píšem, aby ste nehrešili. Ale ak niekto zhreší, máme Obhajcu u Otca, Ježiša Krista, spravodlivého.**“ (1. list Jánov 2:1). V tomto verši nachádzame tri skutočnosti, ktoré jasne popierajú rímsko-katolícky postoj:

1. Je tu použité slovo „*paraklētos*“, v preklade Obhajca, ktoré je použité v jednotnom čísle: Myslíte, že by nás Ján chcel zavádzať, keď tu použil jednotné číslo a nie množné?

2. Ján konkrétne pomenoval tohto Obhajcu, ktorým je Ježiš Kristus spravodlivý, aby si nikto iný nemohol arogantne privlastniť Jeho úrad.

3. Tento Obhajca je takým obhajcom, ktorý sa obetoval za naše hriechy. A toto neurobil nikto iný, jedine Ježiš Kristus.

Znovu tu vyvstáva otázka: Keby Ján naozaj vedel o viacerých obhajcoch, prečo by spomenul Krista samotného a nespomenul by aj ostatných? Je to preto, že žiadni iní obhajcovia neexistujú. Veľmi jasne je to vyjadrené aj v týchto dvoch veršoch z Písma:

„**Ježiš mu riekol: Ja som cesta i pravda i život. Nikto neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.**“ Ján 14:6

„**Nieto spasenia v nikom inom, lebo nebolo dané pre ľudí iné meno pod nebom, v ktorom by sme mali dôjsť spasenia.**“ Skutky apoštolov 4:12

Takéto popieranie Krista ako jediného dokonalého Obhajcu je rúhaním a herézou hodnou zatratenia.

„*Považovať ‚svätých‘ za sprostredkovateľov medzi Bohom a ľuďmi je zneučením Krista, ako keby On sám nebol dostatočný pre tento úrad a potreboval nejakých pomocníkov. Toto sa nedá nazvať nijako inak než rúhaním. Rovnako zvrátené je tvrdiť, že Kristus dáva právomoc svätým, aby sa prihovárali a prosili miesto nás. Mnohí veria, že Kristus dáva svätým moc k tomu, aby nám zabezpečili spasenie. O tomto však Písmo vôbec nikde nehovorí a nedá sa to z Písma ani len odvodiť. Keďže jedine Kristus sám dokáže naplniť všetky požiadavky tohto úradu, aký význam má vytvárať si nejakých vlastných zástupcov?*“ (Francis Turretin, *Institute of Elenctic Theology*, 2. zväzok, str. 388)

Rímsko-katolícka doktrína o svätých ako ďalších sprostredkovateľoch medzi Bohom a ľuďmi nie je ničím iným len pohanskou poverou, ktorá je skrytá do pseudo-kresťanskej terminológie.

„Táto dogma je prevzatá z pohanskej povery, ktorá vychádza zo zvráteného pohanského chápania bohov, ktorí rozdeľovali svojich bohov na primárnych a sekundárnych. Sekundárni boli nižšieho postavenia (tzv. démoni), ktorí boli sprostredkovateľmi medzi ľuďmi a najvyššími bohmi. Platón hovorí: ‚Boh nie je ľuďmi dosiahnuteľný, ale všetka komunikácia medzi bohmi a ľuďmi funguje prostredníctvom démonov.‘ Preto mnohým démonom pripísali rôzne zodpovednosti, napríklad za provincie, mestá, umenie, choroby a podobne. (Podobne ako pápež mnohým svätým pridelil ríše, mestá, štáty, chrámy, námestia, umenie a choroby a vyhlásil ich za patrónov).“ (Francis Turretin, *Institute of Elenctic Theology*, 2. zväzok, str. 388-389)

4. Rím vzdáva modlám chválu, ktorá patrí jedine Bohu

„Rímsko-katolícka cirkev je modloslužobná a poverčivá. Prejavuje sa to v predmetoch, ktoré uctieva, aj v tom, akým spôsobom uctieva. Pokiaľ ide o to, čo uctieva, tak okrem Boha (ktorý jediný je vševediaci a všemocný, a ktorý ako jediný si zaslúži všetku našu úctu) uctieva rôzne stvorenia, ktoré nie sú vo svojej prirodzenosti vôbec bohmi (Galatským 4:8). Ďalej je tu: požehnaná panna, anjeli, zosnulí svätí, sviatosti, kríže, pápež a rôzne Kristove relikvie a relikvie svätých. Nehovoriac o klaňaní a uctievaní rôznych obrazov, čo je tak často v Božom zákone zakázané. A tieto veci nie sú len nejakou súkromnou záležitosťou niekoľkých falošných učiteľov. Všetko toto je verejné a je to každodennou praxou väčšiny.“ (Francis Turretin, *Institutes of Elenctic Theology*, 3. zväzok, str. 124-125).

Druhé prikázanie jasne hovorí: **„Neurobíš si vyrezávanú modlu ani podobu ničoho, čo je na nebi hore, čo je na zemi dolu, alebo čo je vo vode pod zemou! Nebudeš sa im klaňať ani im slúžiť, lebo ja som Hospodin, tvoj Boh, Boh horliaci, ktorý trestám nepravosť otcov na synoch, do tretieho a štvrtého pokolenia tých, ktorí ma nenávidia, a preukazujem milosť tisícom, ktorí ma milujú a zachovávajú moje prikázania.“** (Exodus 20:4-6)

Z tohto dôvodu je uctievanie Boha skrze nejaké obrazy alebo akýmkoľvek iným spôsobom, ktorý nie je stanovený v Písme, zakázané, je nazvané modlárstvom a je rovné nenávisti voči Bohu. Uvediem tri zásadné dôvody, prečo je takéto konanie hriešne.

1. V tomto prikázaní ale aj na iných miestach v Písme je zakázané klaňať sa modlám a obrazom. Skúsme sa zamyslieť aj nad nasledovným textom z Písma:

„A Hospodin hovoril k vám z ohňa. Zvuk slov ste počuli, ale postavu ste nevideli. Len hlas zaznel... Dávajte dobrý pozor na seba, lebo ste nevideli nijakú postavu v ten deň, keď Hospodin hovoril k vám na Chórebe z ohňa, aby ste sa nezvrhli a neurobili si nejakú modlu, podobu muža alebo ženy, a podobu nejakého zvieraťa, ktoré je na zemi, podobu nejakého okrídleného vtáka, ktorý lieta po nebi, podobu niečoho, čo sa plazí po zemi, alebo podobu nejakej ryby, ktorá je vo vodách pod zemou. Nedvíhaj oči k nebu a nepozeraj na slnko, mesiac a hviezdy, na všetky nebeské voje, nedaj sa zviest', neklaňaj sa im a neslúž, lebo tieto veci pridelil Hospodin, tvoj Boh, všetkým národom pod celým nebom.“ (5. Mojžišova 4:12.15-19). Žiada si to veľkú odvahu a nerozumnosť napriek vedomiu tohto hriechu konať v priamom rozpore voči Písmu.

2. Boha nedokážeme zobrazit' takého, aký v skutočnosti je. Preto je Božou vôľou, aby sme sa Ho ani nesnažili vyobrazovať: „**Ku komu pripodobníte Boha? A akú podobu Mu dáte?**“ (Izaiáš 40:18)

3. Je to nesmiernou urážkou Boha. „**Zamenili slávu nepominuteľného Boha za podobnosť obrazu pominuteľného človeka, vtákov, štvornožcov a plazov.**“ (Rimanom 1:23). Rímsky katolicizmus toto do bodky napĺňa. Zobrazujú Boha Otca ako nejakého starého pána, Boha Syna ako ovečku a Boha Ducha Svätého ako holubicu. Takýmto spôsobom znevažujú Boha rovnako ako pohania.

Napriek tomu, že to Písmo jasne zakazuje a je to proti zdravému rozumu, Rím vo veľkom šíri tieto obrazy Boha a rôzne obrazy svätých a povzbudzuje ľudí, aby ich uctievali a prosili o príhovory svätých, ktorí sú na tých maľbách, aby získali ich zásluhy z pokladnice zásluh. Najväčšie organizované modlárstvo na zemi.

„Všetko toto nám potvrdzuje ich každodenná prax, kedy ich vidieť ako bozkávajú obrazy, zapalujú obrazom vonné sviečky, stavajú im oltáre, modlia sa ku nim, na počesť svätých robia rôzne slávnosti a ešte rôznymi inými bizarnými úkonmi uctieujú a chvália tieto obrazy a sochy.“ (Francis Turretin, *Institutes of Elenctic Theology*, 2. zväzok, str. 52-53).

5. Antikrist sedí v Ríme

Písmo prorokuje o časoch, kedy nastane veľké odpadnutie od biblického evanjelia vo viditeľnej kresťanskej cirkvi, ktoré bude vedené človekom neprávosti: „**Nech vás nikto nijako neoklame. Lebo najprv musí prísť odpadnutie a zjaviť sa človek neprávosti, syn zatratenia, ktorý sa bude protivať a povyšovať nado všetko, čo sa volá Boh, alebo je predmetom zbožného uctievania, takže sa posadí do Božieho chrámu a bude sa vydávať za Boha.**“ (2. Tesalonickým 2:3-4). Týmto človekom neprávosti nemôže byť nik iný než samotný pápež.

„Všetko čo je napísané v 2. liste Tesalonickým v 2. kapitole úplne sedí k pápežovmu opisu, ktorý sa vyhlasuje za akéhosi Kristovho zástupcu na zemi, čím jasne vyjadruje to, že si robí nárok na Kristovo miesto (antichristou) a toto je jasným dôkazom toho, že pápež je skutočným antikristom (antichriston). Sedí v chráme Božom, ako keby bol sám Bohom a vyvyšuje sa nad všetkých, ktorí sú Bohom povolaní (vládcovia, králi, zosnulí svätí). Koná tak, ako keby bol Bohom.“ (Francis Turretin, *Institutes of Elenctic Theology*, 3. zväzok, str. 133).

Duch antikrista pôsobil už za čias biblických Apoštolov a povolával si k svojmu dielu mnoho menších antikristov. Preto Ján píše:

„**Deti, je posledná hodina, a ako ste počuli, že antikrist prichádza, aj teraz zjavili sa mnohí antikristovia. Podľa toho poznávame, že je posledná hodina. Spomedzi nás vyšli, ale neboli z nás. Ved' keby boli bývali z nás, zostali by s nami. Oni ale odpadli, aby sa ukázalo, že nie všetci sú z nás.**“ (1. list Jána 2:18-19)

„**Podľa toho poznávajte Ducha Božieho: Každý duch, vyznávajúci Ježiša ako Krista, ktorý prišiel v tele, je z Boha. A ktorý duch nevyznáva Ježiša, ten nie je**

z Boha; je to duch antikristov, o ktorom ste počuli, že prichádza a teraz je už vo svete. Vy, deti, ste z Boha a zvíťazili ste nad nimi, pretože väčší je Ten, ktorý je vo vás, ako ten, čo je vo svete.“ (1. list Jána 4:2-4)

„Lebo mnohí zvodcovia vyšli do sveta, ktorí nevyznávajú Ježiša ako Krista, ktorý prišiel v tele. To sú ten zvodca a antikrist. Majte sa na pozore, aby ste nestratili, na čom sme pracovali, ale aby ste dostali úplnú odmenu.“ (2. list Jánov 1:7)

Tak ako sme mohli vidieť, antikrist je vždy charakterizovaný tým, že odpadol od Krista a šíri herézy. Presne na toto poukazoval aj apoštol Pavol v 2. kapitole 2. listu Tesalonickým. Pavol hovorí o „človeku neprávosti“: o vodcovi, ktorý bude mať za následok veľké odpadnutie od Krista a ktorý bude sedávať v Božom chráme. Mnohí tvrdia, že týmto chrámom je myslený fyzický chrám v Jeruzaleme. Toto však nie je pravda, pretože vo všetkých Pavlových listoch je slovné spojenie „chrám Boží“ použité v spojení s cirkvou. Je to zreteľné aj z nasledovných textov:

„A tak teda nie ste už cudzinci ani prišelci, ale ste spoluobčania svätých a domáci Boží, vybudovaní na základe apoštolov a prorokov, pričom uholným kameňom je sám Ježiš Kristus, na ktorom každé stavenie, príslušne pospájané, rastie v chrám svätý v Pánovi, a na ktorom aj vy budete v Duchu spolu zbudovaní v príbytok Boží.“ (Efezským 2:19-22)

„Či neviete, že ste chrám Boží a Duch Boží prebýva vo vás?“ (1. Korintským 3:16)

Mnohí tvrdia, že tým „človekom neprávosti“ bol práve rímsky vládca Nero. Za čias Nera bol Izrael už dávno po veľkom odpadnutí a Jeruzalemský chrám bol už len veľmi bledou spomienkou na Starú zmluvu. Ak sa teda v 2. liste Tesalonickým Božím chrámom skutočne myslí Jeruzalemský chrám, tak do akého chrámu sa posadil Nero, keď Jeruzalemský chrám bol už v tom čase zničený? A od čoho mal Nero „odpadnúť“ (2. Tesalonickým 2), keď vôbec netušil, čo je to viera v Boha? Takže tento argument nemá žiadny opodstatnený základ, na ktorom by tento názor obstál.

„Týmto odpadnutím nie je myslená len nejaká vzburá proti rímskemu politickému systému, ale ide skôr o duchovné odpadnutie od viery v Ježiša Krista. Konkrétne slová ani podrobnejšie opisy taký výklad nedovoľujú. Keď novozmluvné Písmo používa slovo “apostasias” alebo “aphistēmi”, vždy to naznačuje odpadnutie od viery (Skutky apoštolov 21:21, 1. Timoteovi 4:1). Odpadnutie od viery je vždy spájané s klamnými a zvodnými zázrakmi neprávosti (2. Tesalonickým 2:9-10), ktoré sú pôsobené tajomstvami neprávosti (7. verš), ktorá sa preukazuje šírením bludov, aby tí, ktorí nie sú ochotní veriť pravde, verili klamstvám (11. verš). Na inom mieste to je popísané odpadnutím od viery, odovzdaním sa zvodným duchom a doktrínam diavla a duchovným smilstvom a cudzoložstvom (Zjavenie Jána 17:2.4) alebo modlárstvom, ktorým je lámané manželstvo Boha s Jeho cirkvou. (Francis Turretin, Institutes of Elenctic Theology, 3. zväzok, str. 76)

Veríme, že celý pápežský úrad je tým antikristom a nie len určitý konkrétni pápežovia. Tak ako Kristov úrad je večným úradom, tak isto je večný aj úrad antikristov. Skutočnosť, že pápežský úrad je neustále obsadzovaný len dočasnými a pominuteľnými ľuďmi, je len ďalším dôkazom toho, že sa jedná skutočne o dielo antikrista, pretože jedinou hlavou cirkvi je Kristus, ktorý je večný a nemenný. Vidíme,

že mnohí ľudia si v tomto rímsko-katolíckom náboženskom systéme nárokujú Kristovo miesto ako hlavy cirkvi, čo nám opäť ukazuje na to, ako ďaleko je pápežstvo od Krista. Písmo jasne hovorí: **„On však, pretože zostáva naveky, zastáva kňazský úrad, ktorý neprechádza na iného.“** (Židom 7:24)

Takže celý pápežský úrad je antikristom a teda aj akýkoľvek človek, ktorý zastáva tento úrad je antikristom. Z tohto dôvodu nemôže byť jednota medzi kresťanmi a rímskymi katolíkmi. Kresťania totiž neuznávajú inú hlavu cirkvi než samotného Ježiša Krista. Ako môže teda existovať jednota medzi Kristom a antikristom? Môže byť spojené telo Kristovo s telom antikristovým? Vôbec nie! Boh to veľmi jasne zakazuje.

6. Rímska cirkev je Babylonom

V knihe Zjavenia Jána je Rímsko-katolícka cirkev nazývaná babylonskou neviestkou, podobne ako bol židovský národ nazývaný neviestkou, keď upadol do modloslužby. Rímska cirkev je tou „šelmou“, ktorá je spomínaná v 13. kapitole Zjavenia Jána, pričom prvá šelma je vyobrazením politickej nadvlády pápežskej ríše a tá druhá je vyobrazením duchovnej nadvlády. **„Potom som videl inú šelmu vystupovať zo zeme: Mala dva rohy, podobné Baránkovým, ale hovorila ako drak.“** (Zjavenie Jána 13:11)

Rím je známy aj svojím pomenovaním „mesto na siedmych vrchoch“. Preto Duch Svätý v Zjavení Jána 17:9 jasne naznačuje, že sa tu hovorí o rímsko-katolíckej cirkvi: **„Kto je múdry, tu má vysvetlenie: sedem hláv je sedem pahorkov, na ktorých žena sedí. A to je sedem kráľov.“**

„Ona je tým mystickým Babylonom, z ktorého mali zbožní vystúpiť (Zjavenie Jána 18:4) ako z najskazenejšej spoločnosti, ktorá sa diametrálne líšila od mystického Sionu, ktorým je pravá cirkev Ježiša Krista. Jánov opis jasne dokazuje a ani odporcovia nepopierajú fakt, že týmto Babylonom je myslený práve Rím. Jánov opis v 17. kapitole je smerovaný presne na samotný Rím a na nič iné. Vyjadruje to dvoma silnými prirovnaniami: je postavená na siedmich pahorkoch (9. verš: sedem pahorkov, na ktorých sedí žena) a že bude vládnuť nad kráľmi zeme (10. verš). Je nevyvrátiteľné, že je postavený na siedmich kopcoch a v Jánovom období bez pochyby bol Rím vládkyňou sveta, hlavou sveta a kráľovnou národov a Grékmi bol Rím nazývaný aj mestom vlády.“ (Francis Turretin, *Institutes of Elenctic Theology*, 3. zväzok, str. 133).

Záver série o rímskom katolicizme

V závere by som povedal len toľko, že jednota medzi protestantami a rímskymi katolíkmi je nemožná. Akýkoľvek protestant, ktorý by sa pripojil k rímskemu katolicizmu, sa už nemôže volať protestantom a vôbec nie kresťanom. A každý katolík, ktorý sa stotožní s protestantskou doktrínou, už nie je vôbec rímskym katolíkom, a mal by trvať na Božom príkaze vystúpiť z rímskej cirkvi. Ak si jedným z tých, ktorý sa stále považujú za rímskych katolík, ale stotožňuješ sa s týmito článkami a obzvlášť s odsekmi, ktoré sa týkali Písma, evanjelia a Kristovej zástupnej obete, tak neber na ľahkú váhu Božie slová: **„A počul som iný hlas z neba: Vyjdite, ľud môj, z neho, aby ste neboli účastníkmi jeho hriechov a nedostali z jeho pliač, lebo nahromadilo sa mu hriechov až po nebo: Boh sa však rozpomenul na jeho**

neprávosti.“ (Zjavenie Jána 18:4-5). Ak si kresťanom a premýšľaš nad tým, že je dobré budovať jednotu s rímskou cirkvou, tak potom zväž tieto slová:

„Veľmi by som zväžil, aké veľké bude Božie rozhorčenie voči tým, ktorí sa ku koncu začnú spolčovať s antikristom. V Zjavení Jána 13:11 je napísané: **“Videl som šelmu vystupovať zo zeme. Mala dva rohy, podobné Baránkovým, ale hovorila ako drak.”** Myslím si, že toto veľmi jednoznačne poukazuje na pápeža. **“Ajh!a vykoná všetku moc prvej šelmy,”** toto znamená, že bude konať presne to isté, čo pohanský svet. A čo potom? 16. verš: **“Pôsobí aj to, aby všetci – malí aj veľkí, bohatí aj chudobní, slobodní aj otroci – dali si znak na pravé ruky alebo na čelá, aby nemohol kupovať ani predávať nikto, kto nemal znak mena šelmy alebo číslo jej mena.”** Je úplne jedno, čo je myslené tým znakom ale ak prijmeme čokoľvek od neho, tak s tým prijmeme automaticky aj tento znak, ktorým vyznávame, že patríme svetu. Čo potom? Zjavenie Jána 14:6-7: **“Potom som videl iného anjela letieť stredom neba: Mal večné evanjelium, aby ho zvestoval obyvateľom zeme, každému národu, kmeňu, jazyku a ľudu a volal mohutným hlasom: Bojte sa Boha a vzdajte Mu česť, lebo prišla hodina Jeho súdu, a klaňajte sa Tomu, ktorý stvoril nebo i zem, more i pramene vôd.”** Keď Antikrist prinesie znak šelmy na čelá a pravice svojho ľudu, Boh svojím evanjeliom povolá ľudí od falošného uctievania a modlárstva. Ale čo sa stane, keď neposlúchnu? Na to odpovedá 9. a 10. verš: **“Zase nasledoval za nimi iný, tretí anjel a volal mohutným hlasom: Ak sa niekto bude klaňať šelme a jej obrazu a prijme znak na čelo alebo na ruku, aj ten bude piť z vína hnevu Božieho, čistého vína, naliateho do kalicha Jeho hnevu a bude mučený ohňom a sírou pred svätými anjelmi a pred Baránkom!”** Niektorí budú nachýlní k slovám: **“Urobme správne rozhodnutie a vyslovme súhlas, aby sme ukončili tieto dišputy.”** Nie. To si robte na vlastné nebezpečenstvo. Boh povedal, že budete piť z vína Jeho hnevu, ktoré bude vyliate neriedené do pohára Jeho zúrivosti, ktorej nebude nikdy koniec. A verím z celého srdca a duše, že taký bude údel všetkých mužov a žien v tomto národe, ktorí sa poddajú s akýmkoľvek antikresťanským modlárstvom medzi nami. Boh na nich vyleje svoj hnev.” John Owen, *Sermons of John Owen* (Sermon XII.), str. 508-509

Seni Adeyemi

Preložené z: <https://purelypresbyterian.com/2016/07/29/6-reasons-protestants/>